

טוטו ספורט

השבוע
מינימום הפרס הראשון
350.000 ₪
 * * *
מינימום כלל הפרסים
700.000 ₪
 * * *
 יום חמישי — המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע— מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר התימונים בספורט

ככל הנראה בנתה רחל איתן את דמותו של אלון פיקודי הדורו בנימין רמרו תוך עירוב כמה דמויות. במטרה ליצור דמות עצמאית, שלא היתה קיימת במציאות, כדי שתייצג את טיפוס הקצין הבכיר של ארץ תם ימים.

מי היה באמת האלוף שעימו בגדה אביבה רחל לראשונה בעלה?
 זה יי שאר, כנראה, סודה הכמוס של ה- מספרת.

שרביט המנצח

דמות אחרת מתוך סיפורה של רחל איתן, שאימצה את מוחותיהם ודימי יונם של מפענחי צופני הרומן, היא דמות אפיזודית, שאין לה כל תפקיד בהתפוררות חיי גישהיה של גיבורת העלילה.

זוהי דמותו של מנצח תזמורת זו, ה- נושא את שם הצופן זאוואטיני, וכך הוא מוצג ברומן:

אלכס הטוב לא ידע כי פגשה, שנתיים קודם לכן, את זאוואטיני בבית ההארחה של התימורת הפילהרמונית. היא החליטה אז לוותר על שירות ההסעה של ארדיטי, מכוון הפנתרים. אמרו עליו, על ארדיטי, טי, כי ניחן בשמיעה מוחלטת, העשויה לקבוע את טון הפתיחה של כותרת הוורד. אשתו, דרורה, כתבה טוריכליות בשבוי עון נפוץ.

„דרורה ארדיטי,” אמרה אביבה, „ציי פור קטנה ציפצפה לי כי צעיר המערך, הצעיר והמוצלח, המפורסם בכך שאינו טומן ידו בצלחה, מצא במיטתו האישי, בשבוי מאמסטרס, מנצח צעיר— במצב של צליחה, אשר בעזרת כמה צלחות מעוֹ פפות...”

אלכס תלה עיניו בתיקרה: „את מיך רה אבוד. הייטנה הריה היתה מוכנה לתח את כל הביציות שלה בעד נשיקת אוויר של זאוואטיני!”

...לפני שנתיים, בחיפושיה הנואשים אחר המאהב האולמפי (אמנון היה אז ב" אחת מנטיעותיו), נאותה אביבה ל"שי דוכיו" של אלכס, אך ויתרה על שירותיו של מכוון הפנתרים ארדיטי. תומאס זאי וואטיני — שהגיע אז מפסולטו לסידרת קונצרטים בפסטיבאל הקיץ חישראלי — היה איסלקיאמריקאי ואחד המבוקשים ב" מנצחי האופרה ב"פסטיבל שני העולמות." את שמו כנון קונפורמיסטי עשה לו בשי קאגו, חמש שנים קודם לכן...

...אישה קבלה גילגל עיניו, הקפיא פניו הוורודות, חרושות אלפי הקמטטים, ושפ" תיו נתקמצו באדיקות כשפתח לה את ה" דלת. היא ידעה כי תקופה חדשה נפתחה עתה בחייה ובחיי תומאס זאוואטיני, הוא עדיין לא זכה להכירה פנים, אך מעתה יערוך ספירת שנותיו לפי הסימון: לפני ש"ץ ואחרי ש"ץ.

...כאשר הגיעה אליו, החזיק המאסטרן בידה, ולפני שפצחה פיה, פיתח מהר את חגורת חלוקו והליכה בכוח אל המיטה. היא ראתה כי דודה זה היה דגול בשליטה ממרחק עוד לפני שהכיר את אישיותה ה" נדירה.

היא ביקשה לצחוק תחילה, לשוות ל" דבר אופי של מהקלה, לקרב פניה אל פניו ולנשקו, אך כאשר ראתה את עיניו המד" רחיות עטויות הדוק, את קוצר רוחו הדר" דקי, את שערו שאור המנורה גילה את קלישותו, את אברו היפה, המגוייד, המת" חזק כנגד פניה, הבינה כי נפלה אל תוך מארטריות מגוחכת.

לאחר שנאבקה עמו מאבק מאוס, נשקת ומתייפחת (ובוויבזון מהרהרת בחטף מה יארע לעולם המוסיקה אם לא תהסס ל" נשכו), שמעה לבסוף את ציפצופי זעמו, יושבת למרגלות המיטה כבשה ראשה בריצפה, חוששת להביט אליו משום העל" בון שנגרם, כך חשק, לשניהם: ומשום סיבה אחרת: משום שהוא גרוע מבעלה. „...תומאס, הולכים לעבודה!” היא הכי" רה את האיש מיי, אף שראתה רק את צלליתו. „תומאס, לעבודה!” קרא שוב, עברית. איזאק שטרן, כבד'גוף, בטוקסידו ובחפתים מבויקים, עמד בפתח.

למרות הניסיון לטשטש את פרטי זהותו האמיתית של זאוואטיני הבי"ל, הגיעו יודעי דבר למסקנה כי רחל איתן התכוונה ודאי לזוהי מנצח, המנצח האמריקאי לילד הוורד, שבעת שהותו בישראל קצר הצלחה בלתי-מבוטלת בקרב בנות המין היפה כאן.

אין ספק שההתמקדות על נושאי הרכי" לות והקטעים האירוטיים בספר, עושה עוול ליצירה וליוצרת. אבל כל השאר הוא כבר מעניינם של המבקרים הסיפורתיים.

(המשך מעמוד 21)
 „בשיבתה שם, זעומת נפש ועפעפיים על שאינה יכולה לנתק את עצמה מבעלה, מאהבתה הטרופה אליו, מג'רלדין שבעברו השני של קו הטלפון; על שאינה יכולה, כאחרים, לשבור את קליפתה ולקפוץ ל" חביתה, על שלעולם אין אמנון נותן את דעתו על בדלוחתה הבלעדית, על נאמנותה הברה, על היותה מעיי חתום לזולתו — רכן עליה פתאום גופו הגדול של בנימין רמרו. היא זכרה את קולו המאנפף, מה, המוכר לה משירורי גליצה"ל... הקפידה שלא יגע גופה בגופו, וידה מוטלת היתה נוקשה בתוך כפו הגדולה, העבה, היא לא אהבה אנשי צבא...”

„כשהינה לשאת עיניה אל עיניו ה" רווחות, שלובנו בהק מזור וגבת אחת מהן קשוחה, גזן עד שליחנו שפתיו את אונותי: „איך שהייתי צולה אותך עכשיו על שיי פור...”

את בגידתה הראשונה בבעלה, עם בניי מין רמרו, מתארת רחל איתן כך:
 „הוא הולכה עתה לחדר אחר, מאופל גם הוא, וחטריהיטים. מירון חשוף היה מוטל על הארץ ועליו מתגולגלת שמירה, כאילו שכבו עליו לא מכבר. עדיין בבג" דיהם התחיל מגפפה ללא אומר, והיא הש" בה על גיפופיו, התחילה נוגעת בפניו, ב" אבריו הכבדים, מנשקת לעיניו. אך כש" לחשה לו דבריי ליבוב, קפא מיד והביט בחומרה אל פניה:

„הגדי, למה את חותרת? למה את מצפה? למשק כנפי יוניס? לקול הכי" נורות?”

„כן, ושתגיד כי מעין נחמרו ברשפי האהבה, הוסיפה ונישקה לעצמות לחיי. הוא נרתע מעליה: „את משונה, נברו" טי”!

„הנברוטים הם חלוצי התקופה!” דיק" למה בנשימה אחת, כמעט בפניו, לטשטש את מורת רוחה.

„הורדי כבר את הסטרטוטים, שכבי על המירון, ושיתקי...”

היא תתחה כיצד נצטייר לה בדימונה האיש העתיך להיות מאהבה הראשון — ניו, סוער וטרופי-תשוקה, אשר יציפנה במפל של דברי אהבים, ותחת זאת הוא מכניס לחייה סצינה שאין בה יופי, סיג" נו, אף לא „הצהרות שיפודיות.” אבל משום שהגיעה עד כאן, גמרה אומר ל" היסחף אל תוך המעשה.

האלוף הסינתטי

ב המשך הרומן שלה עם אלון-הפיי קוד נוסעת אביבה ש"ץ לבקר בו ב" ירושלים, שם הוא מסתגר בבית ערבי הרוס, שחציו שוחור. הוא מתפעל באוזני ניה: „תשמעי, זה נשמע פאנטאסטי! לני סוע כל כך רחוק בשביל דפיקה...”

אין תמה בכך שדמותו של אלון-הפיי קוד וסיפור הרפתקה-האהבים שלו עם בת" דמותה של הסופרת, עמדו במרכז ההת" עניינות של קוראי הספר. מישחק הניחור שים מתמקד בעיקר על ניחוש זהותו של האיש המסתתר תחת שם-העט „בנימין רמרו”.

דווקא בנושא זה לא הקלה רחל איתן על קוראיה את מלאכת הויהוי. בפרק אחר בסיפורה היא מספרת מה עלה בגורלו של רמרו:

האלוף בנימין רמרו נתמנה ניספה צב" אי בשגרירותנו בלונדון, למדה אביבה מן התנגדות. בין החברה היה ידוע כי מאז התנגדותו למילחמת סיני נחסמה דרכו אל המטכ"לות.

גוייתו הוטסה ארצה כעבור כמה חו" דשים ונקברה בקריית שאול בטקס צבאי מלא, ובמטכ"ל הורד הדגל למחצית המ" רג, על אף מותו מסרטן הקיבה. באחד תו" עיתוני הערב כתב מישהו כי החמיץ את מותו במילחמת סיני, שכן אז היה ראוי לטאגה.

נתונים אלה אינם מאפשרים את יישומה של דמות מגודרת על-גבי דמותו של בניי מין רמרו. על פי תיאורו החיצוני מוכיר רמרו את אברהם יפה. העובדה שהתמנה אחר-כך לנספה צבאי בלונדון, מתאימה לביגראפיה של האלוף צבי זמיר. הנתון על מותו, בתחילת מילחמת סיני ב-56, לקוח מגורלו של האלוף אסף שימתוני ז"ל... שנהרג בתאונת-מטוס בתחילת מי"ב צע קדש. סיגנון-הדיבור של רמרו, ומעו" רבותו בחיי „החוג הנוצץ" של החברה ה" תל-אביבית, לקוחים ממשו דיין. כל אחד מהארבעה כיהן, בתקופתו, כאלוף-פיקוד הדרום.

מה קרה לר"בט (מיל.)
איתן כספי
במדבר?
זה עלול לקרות גם לך...
קרא על כך ברומן המרתק:
„שניים” - ספרו החדש של ארנון הדר
בהוצאת „ספרית מעריב”

הספר עוסק בעימות בין אדם לחברה, בין אדם לחברו ובין אדם לאויבו — על רקע המלחמה האחרונה.

זוהי מלחמתו הפרטית של רב"ט (מיל.) איתן כספי והתרחשויות המוזרות הקורות לו במדבר.

הצצה חושפנית לנפשו של אדם שסוע, הנקרע בין שני עולמות והעימות הסופי שלו עם חייל אויב.

הספר שאתה חייב לעצמך!
 המחיר הקטלוגי: — 20 ל"י.

מחיר מיוחד לתקופה מוגבלת: — 16 ל"י.
 211 עמוד.

להשיג בחנויות הספרים וב„ספריית מעריב”.